

Kortrijk, Belgium 2010

EILC beszámoló

A nevem Komáromi Péter, az Óbudai Egyetem (korábban Budapesti Műszaki Főiskola) végzős hallgatója vagyok. 2010 februárjának első három hetében Belgiumban volt szerencsém a holland nyelvi kurzuson részt venni.

Miről is szól a nyelvi kurzus?

Az EILC program keretében a lehető legjobb környezetben tanulhatjuk meg egy kiválasztott ország nyelvét. Helyesebben elkezdhetjük tanulmányainkat, mert az alatt a néhány hét alatt csak az alapokat tudják nekünk megmutatni. Viszont ez nagyon hasznos, és ha van szorgalma a diáknak tovább haladni vele szabadidejében, vagy esetleg felvenni egy haladó tárgyat, akkor egész jól el lehet boldogulni vele a mindennapokban.

Azt mindenképpen meg kell említenem, hogy a nyelv ismerete csak az egyik oka annak, hogy miért érdemes megpályázni az EILC lehetőségeket. Néhány saját példával mutatnám meg, hogy nekem miért tetszett ez a három hét.

Az egyik legszembetűnőbb, hogy 20-21 éves fiatalok tanítottak minket sajátos stílusban. Ők mind tanárok szeretnének lenni, és szerintem első osztályú kihívást kaptak amikor egy Erasmusos bandát kellett a nyelvükre megtanítani úgy, hogy az érdekes és szórakoztató legyen. Véleményem szerint ez tökéletesen sikerült Nekik. Mivel az Erasmusos diák bulizós, sokáig fennt maradás, beszélgetős, ismerkedős természet, nem mindig voltunk kipihentek az órán. Mégis mindenkinek volt kedve bemenni, és követni az eseményeket. Mert hogy ott események voltak, nem csak tananyag. Az oktatás fontos kelléke volt egy laptop, projektorral és hangfalakkal. Nagyon feldobja az óra hangulatát, amikor a testrészek tanulásánál a tanár gondol egyet, keres az Interneten egy holland gyermekdalt, és egy táncolós-mutogató koreográfiával adja elő a tudnivalókat. Az is jó hangulatot ad, amikor szóba kerül egy mindenki által jól ismert zeneszám, és meghallgatjuk pihenés képpen. Nem megy el vele sok idő, mert csak pár perc, de mindenkinek jobb kedve lesz, és felfrissülünk tőle.

A teljesen más tanórai forgatókönyv mellett egyéb előnyei is vannak a nyelvi kurzusnak. A tanulók megismerkednek egymással, az iskolával, és több tanárral is ez idő alatt. A nagy bulikon el-elsütik az emberek az addig tanult holland szavakat, bemutatkozásokat széles mosolyok kíséretében. Az "Ik ben Péter"-t, és az "Ik kam van Budapest"-et mindenki érti, akár honnan is jött, mert ugyanúgy aznap délelőtt tanultuk mindnyájan.

Igaz, hogy Belgium flamand részén eddigi tapasztalataim szerint az emberek döntő többsége beszél angolul (még hozzá nagyon jól!), mégis néha jól jön ha tudunk kérni egy kiló kenyeret a boltban, vagy annak is örülnek az emberek, ha saját nyelvükön köszönünk nekik.

Most lássunk néhány további hasznos információt!

Az utazás

Szintén saját élményre alapozva azt tanácsolom minden utazónak, hogy ne csak az optimális utat tervezze meg, és ne is csak egy pótjáratot. Velünk az történt, hogy egy nagyon nagy és váratlan hóesés miatt a 15:30-as wizzair járatunk 21:30 táján tudott felszállni. Az éjféle földetérést az is színesebbé tette, hogy repülés közben kétszer változtattak a célvárosra, ahol le fogunk szállni. Végül Brüsszel nemzetközi repülőtérén kötöttünk ki. Szerencsére tudtunk kommunikálni az itteni kapcsolattartóinkkal, akik szerveztek nekünk egy éjszakai mentőalakulatot egy tanár és egy szép nagy kocsis részvételével. Ez már elég szélsőséges esetnek számít, de érdemes felírni az utolsó vonatokat és buszokat még itthon, és megnézni hogy hányféle módon lehet eljutni a kívánt városba a repülőtértől vagy vasútállomástól. Ezt követően kaptunk egy-egy átmeneti szobát, majd pár napra rá már mindenki a saját szállásán aludhatott.

Ami a helyi közlekedést illeti, itt Kortrijkban a biciklit és a buszokat használjuk leginkább. Az iskolában kaptunk ingyenes éves buszbérletet, és egy boltban béreltünk biciklit is. Naponta utazunk legalább az egyikkel.

A szállás

Mivel ez országoként és városoként különböző a szállások minősége, ára, elhelyezkedése, csak pár szóban szeretném bemutatni a sajátomat. Belgiumban, Kortrijk város 't Hoge utcájának 39. számában lakom. Ez egy téglaház, amelyben 200€-ba kerül a szobám havonta. Az iskolához (mint az összes többi szállás is) közel van, és a városközponttól is csak néhány kilométerre lakunk. Kevés problémánk van vele, leküzdhetőek. Az egyetlen amit nehéz megszokni, hogy itt Magyarországgal ellentétben éjszaka egyáltalán nincs fűtés. Körülbelül este 10-kor lekapcsolják, és reggel 6-kor kapcsolják vissza. A konyha jól felszerelt evőeszközökkel, edényekkel, de néha saját eszközöket is kell vennünk.

Pénzügyek

Elég fontos szempont, hogy ki lehet-e jönni az ösztöndíjból. Ha minden nap főz magának az ember, és nem költ olyan dolgokra mint utazgatás, vagy bulizás akkor azt hiszem meg lehet csinálni. Ellenkező esetben mindenképpen kell a saját tőke. Itt gyorsabban megy a pénz, mint otthon. Nem csak azért mert alapvetően drágább minden, hanem mert itt van sok új dolog, amit legalább egyszer ki kell próbálni, és ezek nagy része nem olcsó. Sok helyre el kell utazni, és világot látni ha már eljött otthonról az ember. Néha beülni egy málnaszörpre a többiekkel, beszélgetni velük egy pubban. Ezek mind viszik a pénzt, még ha nem is szórjuk azt.

Ha van lehetőséged jelentkezni EILC programra, mindenképpen ajánlom hogy **élj vele!**
Nekem nagyon jó hangulatot, és kezdő optimizmust adott a további 4 hónaphoz! :)